Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26830
Copyright: Admont, Benediktinerstift

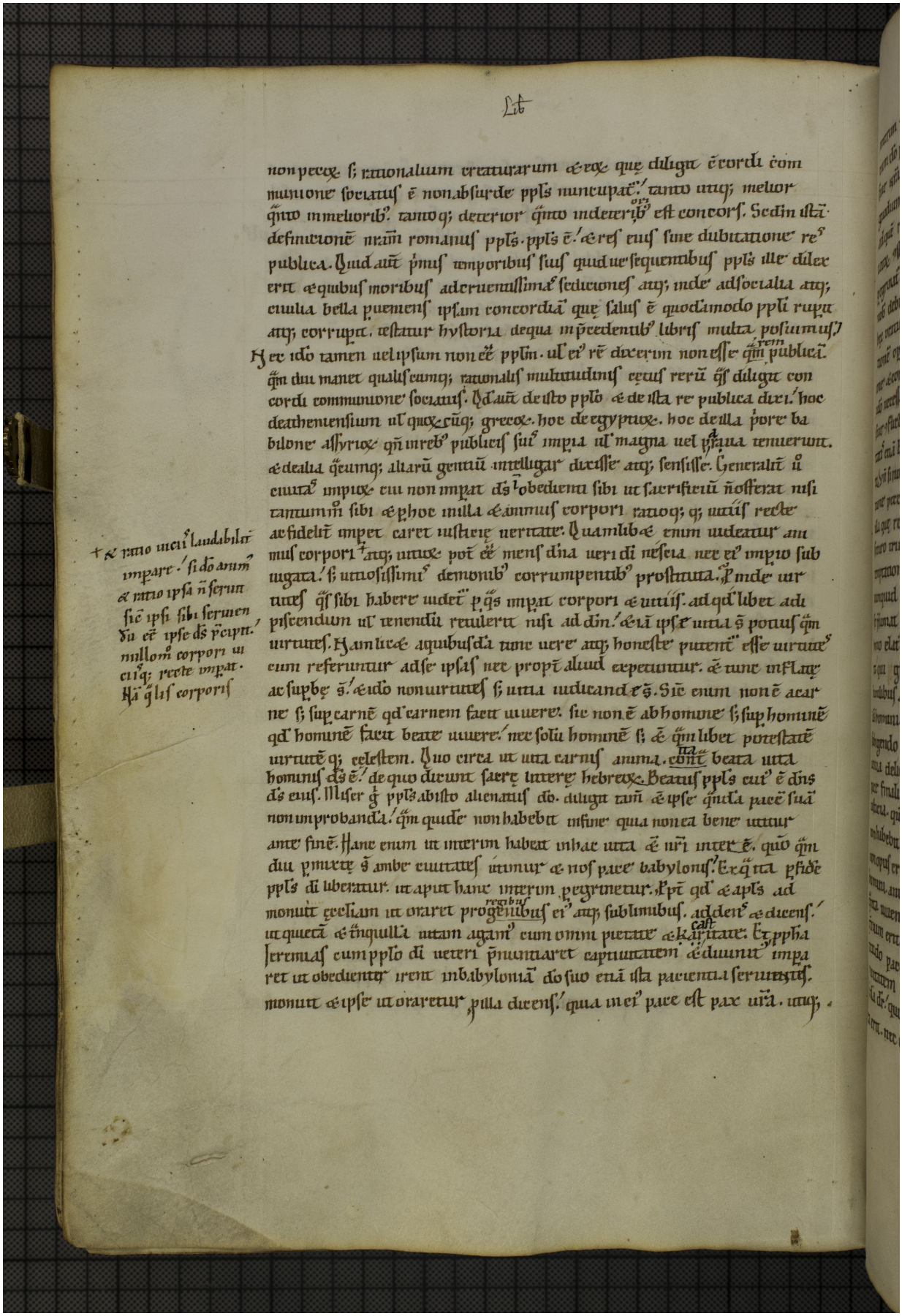

Lib

non peccæ s; rationalium creaturarum æ eæ quę diligit ē cordi com
munione sociatus ē non absurde ppls nuncupat.' tanto utq; melior
q̃nto in melioribus tanto q; deterior q̃nto in deteriorib' est concors. Sed in ista
definitione nr̃m romanus ppls. ppls ē.' æ res eius sine dubitatione res
publica. Quid aut p̃mus temporibus suis quidue sequentibus ppls ille diler
ert æquibus moribus aderuentissimas seditiones atq; inde adsociatis atq;
ciuilia bella puemens ipsam concordiam quę salus ē quodamodo ppli rupit
atq; corrupit. testatur hystoria de qua in p̃cedentib' libris multa posuimus.'
Hęc ido tamen uel ipsum non ee ppln. ul' ei' rē dicerim non esse q̃m rem publicā
q̃m diu manet qualiscumq; rationalis multitudinis cętus rerū q̃s diligit con
cordi communione sociatus. Id aut de isto pplo æ de ista re publica diri.' hoc
de atheniensium ul' quoq; cūq; greco. hoc de egypticoe. hoc de illa pore ba
bilone assyrioe qn̄ in reb' publicis suis impia ul' magna uel pfana tenuerunt.
æ de alia q̃eumq; aliarū gentiū intelligat dicisse atq; sensisse. Generalit ū
ciuitas impioe cui non impat ds obedienti sibi ut sacrificiū ñ offerat nisi
tantumm̃ sibi æ p hoc milla æ omnis corpori ratioq; q; utiis recte
ac fideliter impet caret iustitię ueritate. Quamlibet enim uideatur am
mus corpori + atq; utioe pot ee mens dna ueri di ñ seiia nec ei' impio sub
iugata.' s; uitiosissimis demonib' corrumpentib' prostituta.' p inde uir
tutes q̃s sibi habere uidet' p q̃s impat corpori æ uitiis. ad qd libet adi
piscendum ul' tenendū reuelerit nisi ad din.' æ ia ipse uitia s̄ potius q̃m
uirtutes. Hamlicet aquibus dā tunc uere atq; honeste putent' esse uirtutes
cum referuntur ad se ipsas nec propter aliud expetuntur. æ tunc inflatę
ac superbę s.' æ ido non uirtutes s; uitia iudicandę s̄. Sic enim non ē acur
ne s; sup carnē qd carnem facit uuere. sic non ē ab homine s; sup hominē
qd hominē facit beate uuere.' nec solū hominē s; æ q̃m libet potestatē
uirtutē q; celestem. Quo circa ut uita carnis anima. contra beata uita
hominis ds ē.' de quo dicunt sacrę litterę hebreoe. Beatus ppls cui' ē dns
ds eius. Miser g̃ ppls abisto alienatus do. diligit tam̃ æ ipse q̃mdā pacē suā
non improbanda.' q̃m quide non habebit infine qua non ea bene utitur
ante finē. Hanc enim ut interim habet in hac uita ē uri inter ē. quo q̃m
diu p̃mixtę s̄ ambe ciuitates utuntur æ nos pace babylonis.' Et q̃ta p fide
ppls di liberatur. ut apud hanc interim peregrinetur. p̃ pt qd æ apls ad
monuit ecclesiam ut oraret pro regibus ei' atq; sublimibus. addens æ dicens.'
ut quietā æ tinquillā uitam agam' cum omni pietate æ castitate. Et ppha
Jeremias cum pplo di ueteri p̃nuntiaret captiuitatem æ diuinit impa
ret ut obedientię irent in babyloniā do suo etiā ista patientia seruitutis.
monuit æ ipse ut oraretur. p illa dicens.' qua in ei' pace est pax uira. utq;

+ æ ratio uiri laudabilis impare.' si do animæ ratio ipsa ñ seruiens sic ipsi sibi seruiens du ee ipse ds p̃cepit.' nullom̃ corpori ui ciq; recte impat. Hā q̃lis corporis